

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 198/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2005 v konaní o sťažnosti I. K., bytom T., a M. N., bytom T., zastúpených advokátom JUDr. D. S., T., ktorou namietali zbytočné prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. E 675/01, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti I. K. a M. N. **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2005 doručená sťažnosť I. K. a M. N. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali zbytočné prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. E 675/01.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia podali 5. januára 2001 na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu sp. zn. 7 Rob 1580/00 z 26. októbra

2000 okresnému súdu návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu povinného v banke.

Sťažovatelia ďalej uviedli, že *„Vzhľadom na nečinnosť súdu znásobenej častými výmenami osôb, ktorým bola táto vec pridelená, sudcovia, vyšší súdni úradníci, spôsobilá, že povinný sa z objektívnych, ako aj subjektívnych dôvodov dostal do finančných ťažkostí a k dnešnému dňu nie je prakticky pravdepodobné, že výkon rozhodnutia bude účinný. Od podania návrhu na výkon rozhodnutia uplynuli už viac ako štyri roky a súd fakticky do dnešného dňa neposunul vec ani minimálne. Nečinnosť a prieťahy súdu umožnili povinnému utlmiť svoje podnikateľské aktivity s následkom zbavenia sa finančných, resp. materiálnych hodnôt a je viac ako pravdepodobné, že sťažovatelia sa k právoplatnej pohľadávke vrátane príslušenstva nikdy nedostanú. Veci nepomohli ani časté a opakované dopyty na stav jej vybavenia, doterajším výsledkom boli výzvy súdu, či sťažovatelia trvajú na podanom návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (...).“*

Z týchto dôvodov žiadali sťažovatelia *„... priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk, ktoré sa rovná istine pohľadávky, bez úrokov z omeškania a trov konania“*.

Na základe výzvy ústavného súdu na odstránenie nedostatkov sťažnosti z 15. júla 2005 bolo ústavnému súdu 9. augusta 2005 doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľov zo 4. augusta 2005 označené ako *„Spätvzatie sťažnosti“*.

V predmetnom podaní sa uvádza: *„V právnej veci sťažnosti I. K., bytom T. a M. N., bytom T. ako sťažovateľov na nečinnosť v konaní o výkon rozhodnutia vedenom na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. E 675/01 oznamujem Ústavnému súdu SR, že sťažnosť po zväčšení obsahu výzvy Ústavného súdu SR beriem späť a konanie o sťažnosti navrhujem zastaviť.“*

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ak sťažovateľ vezme svoju

sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší, než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na to, aby návrhu sťažovateľov o späťvzatie ich sťažnosti nevyhovel. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo ešte pred rozhodnutím ústavného súdu o jej prijatí na ďalšie konanie podľa § 25 zákona o ústavnom súde, ako aj zo skutočnosti, že sťažovatelia môžu sťažnosť v tejto veci podať opätovne.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2005